

KRÉTAPOR

Az érsekújvári Czuczor Gergely Alapiskola diáklapja

Őszi kiadás

Nyári visszatekintő • Bemutatkozik a 2. és 6. évf. • Humor • Keresztretjtvény • Kifestő

KEDVES OLVASÓK!

Szeptemberben új tanévet kezdtünk. Úgy tervezzük, hogy a sokéves hagyományokhoz híven ezúttal is négy számmal rukkolunk majd elő. Az elsőben, az őszi Kréta-porban a régi, sokak által szeretett rovatok mellett – beszámolók a nyári táborokról, keresztrejtvény, kifestő – igyekeztünk újakkal előrukkolni: bemutatunk egy-egy évfolyamot iskolánk alsó, ill. felső tagozatáról, és újtárra indítjuk A „mások” c. sorozatunkat, amelyben olyan czuczoros gyerekeket mutatunk be, akik jó értelemben véve különböznek a többiek-től: kiemelkedően tehetségesek valamiben.

Mi, szerkesztők továbbra is várjuk írásaitokat, rajzaitokat, ötleteiteket, hogy olyan lapot állíthassunk össze, amelynek készítésébe egyre több gyerek kapcsolódik be, és amelyet sokan szeretnek és olvasnak.

Kívánjuk, hogy a tanulás mellett jusson időtök arra is, amit szívesen csináltok. Az egyre hűvösödő idő ellenére is játsszatok, mozogjatok minél többet a szabadban, és persze olvassátok a Krétaport, ötleteljete a következő számon!

a Kréta-por szerkesztői ☺

Mindjárt a nyári szünet kezdetén, 2019. július 8-án ismét elindultunk a turisztikai táborba. Izgalommal készült mindenki, felnőtt, gyerek egyaránt. A táborhely Árvában, pontosabban Oravicében volt, gyönyörű környezetben. Az út hosszú és izgalmas volt, mivel több átszállással értünk a kitűzött helyszínre. Mindennap pontos programunk volt: többek között majdnem megmásztuk a Bába-hegyet (de az időjárás közbeszólt), megtekintettük a Jurányi - völgy szurdokait, felvonóval felmentünk a Roháče hegycsúcsra, majd meglátogattuk a nagy szlovák költő, P. O. Hviezdoslav házáat, amelyben ihletet kapott legnagyobb műve (A csősz felesége - Hájnikova žena) megírásához. Kirándulást tettünk Krakkóba, megtekintettük a várost, és megnéztük a wielickai sóbányát. A túrák fáradalmait az oravicei Meander termálfürdőben pihentük ki. Esténként fociztunk, társasjátékoztunk és közben újabb barátságok szövődtek. A hét nap eltelte után jókedvűen, rengeteg élménnyel gazdagodva indultunk hazafelé.

Köszönet a szervezőknek és Zahoran tanító néninek, aki több éve fáradságot nem ismerve, lelkesen készíti elő és irányítja a turisztikai tábort.

LÉPJ A NYOMDOKOMBA!

Érsekújváiban 2019. július 22-e és 26-a között 3. alkalommal rendezték meg a református gyülekezet napközis táborát.

A Vakációs Bibliahétnek a Czuczor Gergely Alapiskola adott otthont. 30 gyerek vett részt a táborban, voltak köztük Angliából is, ők a nagyszülőknél nyaraltak. A tábort Sasák Ilona és Sasák Attila érsekújvári lelkipásztorok, valamint Maga Péter kürti plébános vezették, de iskolánk tanárai közül is többen a segítségükre voltak: Galla Kati néni, Pethes Emese néni, Szolár Géhry Móni néni, Ficzer Kati néni, a díszlet elkészítésében pedig Benyovszky Ági néni segített.

A táborban volt sok játék, ének, kézműves foglalkozás, bibliai történetek, amelyek a példamutató életre irányították a gyerekek figyelmét. A tábor témája a Gyere utánam! Lépj a nyomdokomba! jelmondat volt.

Sasák Rebeka 6. A

MENTSÜK MEG EGYÜTT A FÖLDET!

Az utóbbi időben nagyon megérintett a környezetvédelem témája. Észrevettem, hogy a világ a lehető legrosszabb irányba tart. A városok, falvak, út menti árkok, az országok, sőt a kontinensek is tele vannak szeméttel. Szemét-veszélyben vagyunk. Hadd írjak most pár gondolatot a szeparálásról és a háztartási környezetvédelemről!

1. lépés: A háznál egy kuka helyett legyen legalább öt kuka: egy-egy kuka PÁPÍRra, MŰANYAGra és FÉMre, amelyeknek a tartalmát ki lehet vinni a gyűjtőhelyre, és ott a megfelelő helyre bedobni. A zöldszemét-kuka tartalmát komposztálhatjuk a kertben vagy akár a lakásban is.
2. lépés: Próbáljuk meg csökkenteni az egyszer használatos műanyag fogyasztását. Pl.: műanyag zacskók helyett varrhatunk kis szűtyőket főlegest anyagtól, műanyag táskák helyett hordhatunk magunkkal textilt, műanyag szívószál helyett pedig papír vagy fém is elérhető. Vásárolt innivalók helyett hordhatunk magunkkal saját palackot, amelyet bárhol megtölthetünk vízzel.
3. lépés: A hajmosással vagy mosakodással is rengeteg műanyagot használunk el. A flakonos tusfürdők helyett kemény szappant is használhatunk, ami papírba van csomagolva. Ugyanez vonatkozik a samponokra is.
4. lépés: A fogkrémek is műanyag csomagolásúak, de ez is megoldható. Városunkban több lehetőség is van az öko boltokban fogrém- vagy tisztítószerek csapolására. Ez igazán praktikus és környezetbarát. Fogkefe is létezik bambusz nyéllel, ami szintén komposztálható.
5. lépés: A tízórait majdnem mindenki papírszalvétába és műanyagzacskóba csomagolja. A zacskót elvileg használhatjuk többször is, de a zsíros papírszalvéta nem újrahasznosítható, és ez pazarlás. Mi a kenyeret vagy zsömlét viaszosvászon szalvétába csomagoljuk, és áttértünk a tízórai dobozolásra is..

Petrovics Natasa 6. A

MARCIPÁNIA

Egri kirándulásunk alkalmával elmentünk a Marcipánia fantázianévre hallgató marcipán-múzeumba, ahol megnéztük Kopcsik Lajos műveit. A kiállítás a nemzetközileg elismet, Oscar-díjas, Guinness rekorder mestercukrász remekműveiből áll. A gyűjtemény közel 150 cukormasszából készült tárgyat állít ki, a fő attrakció pedig a barokk szoba, ahol *minden* cu-korból készült. Kopcsiknak 3 évig tartott ezt a művet elkészíteni.

Az alkotások között – szó szerint is – kiemelkedő a 2 méter magas borospalack és az egi minaret kicsinyített mása. A szépen megformázott, kifestett kiállítási tárgyakat nézve alig hit-tük el, hogy mindez marcipánból készült. A cukros remekműveken kívül láttuk a cukrász cso-koládéból készült mellszobrát, amely a magas kakaótartalmának köszönhetően (97%) egyál-talán nem olvad. A Marcipánia mellett található édességboltban megkóstolhattunk mindent, mi szem-szájnak ingere: csokoládékülönlegességek, marcipánválogatások, bonbonok várják a betérőket.

Édes élményben volt részünk. :D

Nagy Ágnes 7. B

JÁRD VÉGIG – EGERT!

Az egri minaret

Az egri minaret az Oszmán Birodalom legészakibb európai emléke. Magyarország három ép minaretje közül a legmagasabb és a legjobb állapotú. Valószínűleg a 17. század elején épült. Alapja 14-szögletű, a csúcsáig 40 m magas. A torony belsejében csigalépcső vezet fel, 97 keskeny, ám magas lépcsőfokkal.

A 91 éves török uralom alatt összesen tíz minaretet emeltek Egerben, de csak ez az egy maradt meg közülük. 1687-ben, a város visszafoglalása után a magyarok első lelkesedésükben ezt is le akarták dönteni, ezért 400 ökörrrel meghúzták a tornyot. Az épület azonban elég stabilnak bizonyult, úgyhogy inkább egy, az el nem távolított félholdból „kinövő” keresztet raktak a tetejére.

A minaretet eredetileg arra használták, hogy tetejéről a müezzin imádságra hívja a híveket. Persze ma már csak kilátóként szolgál.

Gubo Veronika 8. B

Kisvonatozás Egerben

A helyi Hunyadi János Általános Iskola tanulóival együtt elindultunk kisvonatozni. Annyit előjáróban elárulok, hogy izgalmas kalandban volt részünk. Utunk a sulis elől indult, folytatódott többek között a bazilikánál, a csillagászati múzeumnál és obszervatóriumnál. A vonatból láttuk még a minaretet és természetesen az egri várat. Útközben megálltunk a borairól híres Szépasszony-völgyében. Egy gyors körbenézés után újra elindultunk. Az utazás alatt természetesen integettünk a járókelőknek. A belvárosban szálltunk le a vonatról, és gyalog indultunk tovább, de ez már nem az én történetem.

Miskó Anna 8. B

UGRÁS A SEMMIBE

A 15. születésnapomra életem legvagányabb ajándékát kaptam: tandem ugrást 4000 méter magasból. A születésnapom szeptember 17-én van, de ugrani csak öt nappal később tudtam. Az első egyeztetett időpontot az oktató lemondta, mert a repülőn elromlott valamilyen alkatrész. Kicsit elszomorodtam, mert féltem, hogy már nem fogok tudni ebben az évben ugrani az időjárás vagy a rossz repülőgép miatt. Szerencsére nem így lett. Felhívott az oktató, hogy a repülő működőképes, mehetek! Lefoglaltuk a lehető legkorábbi időpontot.

Végre eljött a várva várt nap. A helyszínre sokat kellett utazni, egészen a Dubnica nad Váhom melletti Slávnica reptérre. Megérkezésünk után gyors bemutatkozás és a kötelező papírok kitöltése következett. Az oktató elmagyarázta, mi fog történni a levegőben, és ott, a talajon elpróbáltuk. Ezután megkaptam a védőruhát és a szemüveget. Felöltözve, indulásra készen álltam. Az oktatóval elindultunk a kisrepülő felé. A gépen tizenhárman utaztunk, plusz a két pilóta. Ebből öten párban ugrottunk az oktatókkal, hárman pedig egyedül. A repülőből szép volt a kilátás, amit elég sokáig tudtunk élvezni, mert három hatalmas kört írtunk le, míg elértük a kívánt magasságot.

Elsőként az egyedül ugrók ugrottak, majd sorban egymás után mi, akik az oktatókkal voltunk. Mi legutolsóként. Lassú lépésekkel odacsoszogtunk a nyitott ajtóhoz, mivel ekkorra már hevederekkel szorosan egymáshoz voltunk kapcsolva.

Az oktató megállt a nyitott ajtó előtt, én pedig a mellkasához voltam rögzítve. A talajon begyakorolt banán pózt kellett felvennem, azaz ránehezednem az egész testsúlyommal, a fejemet a mellkasához nyomni, mindkét lábamat pedig az ő lába közt hátra hajlítani. Elrugaszkodott, és egy hatalmas ugrással fejest ugortunk a semmibe. Az első pillanatban úgy tűnt, mint a rajzfilmekben, hogy állunk a levegőben. Aztán megéreztem a zuhanás

szédületes sebességét. A szabadesés 51 másodpercig tartott, 218 km/h-s sebességgel. Az arcomat szétfeszítő szélen kívül nem éreztem semmi mást. Kinyílt az ejtőernyő, lelassultunk, és szépen lassan elkezdtünk siklani a levegőben. Az oktató engedte, hogy a kötelekkel én is irányítsam az ejtőernyőt. Itt már volt idő gyönyörködni a tájban, bár a repülőből is látszott, de így még szebbnek tűnt. Az oktató jó fej volt, többféle pörgést is mutatott a levegőben, majd lassan ereszkedni kezdtünk. A kijelölt érkezési pont felé siklottunk. Érkezéskor mindkét lábamat a lehető legjobban fel kellett húzom, egészen a hasamig, hogy helyet adjak az ő lábának a biztonságos érkezés érdekében. Amint az oktató földet ért, én is letehettem a lábam, közben szétkapcsolta a hevedereket. Készített még pár közös fényképet, aztán az ejtőernyőt felnyalálva a pálya szélére ballagtunk. Mindenkinek ajánlom ezt az ugrást, mert óriási élmény, hatalmas adrenalin löket. Jövőre is ezt kérem a születnapomra.

Az oktató elérhetősége nálam. :-)

Varga Mátyás Zoltán, 9. A

2. A—ÁGI NÉNI TANÍTVÁNYAI

A 2. A-ba tíz lány és nyolc fiú jár, osztályfőnökük Krpelán Ágnes tanító néni, aki szerint nagyon összetartó csapatról van szó, amelynek tagjai segítik egymást. A gyerekek szeretnek mozogni, iskolán kívül is, a fiúk között vannak, akik hokiznak, ill. kézilabdáznak. Nagyon élvezték a reneszánsz projekt foglalkozásait: papírból pajzsot, lándzsát, kardot készítettek, lovagi tornát rögtönöztek. A napköziben a B-sekkel kiegészülve Huszlicska Ágnes tanító nénivel Mátyás királyról szóló bábelőadást tanultak be. Az osztályfőnök vezetésével pedig – a szülők nagy örömeire – ünnepi műsort készítettek karácsonyra és anyák napjára. A szavalásban és az éneklésben főként a lányok jeleskednek. A tavalyi papírgyűjtés alkalmával épphogy csak lecsúsztak a képzeletbeli dobogóról és a negyedikiek lettek az alsó tagozatosok között. Osztálykirándulni – a B-sekkel közösen – a Komáromhoz közeli Holdas tanyán voltak.

2. B—ANETT NÉNI TANÍTVÁNYAI

A 2. B-sek eggyel kevesebben vannak, a 17 gyerek közül hét a lány, osztályfőnökük Dékány Anett tanító néni. A tanulás mellett, után ők is szívesen sportolnak: a foci mellett a fiúknál a hoki, az úszás, a biciklizés és a rollerezés a legnépszerűbb. A lányok szeretik az állatokat, különösen a lovakat, és szívesen rajzolnak – jegyezte meg Anett tanító néni. Több „zenész” is van az osztályban, akik zongoráznak, furulyáznak, de táncolni is nagyon szeretnek. A 2. B-sek alkotják a Napraforgó néptáncsoportot, amely fellépett már az Érsekújvári Folklórfesztiválon, és képviselte az iskolát. Számukra is emlékezetes marad a reneszánsz projekt: nagyon élvezték a korabeli fegyverek, koronák készítését.

A két osztály tanulóinak zöme napközis, a gyerekek szívesen játszanak együtt, és reméljük, sok közös osztálykirándulás is vár még rájuk!

ÁSOK, A NAGYDUMÁSOK

Ilyenek vagyunk

A mi osztályunk egy viszonylag összetartó kis csapat. Húszan vagyunk, az osztályfőnökünk Mojzes Ildikó.

Közösségünkben elég sok ügyes gyerek van. Van, aki jól táncol, rajzol, sportol, mások matek-, tudományos, Katedra- vagy éppen szavalóversenyen próbálják ki magukat. A tanórak alatt egyszer szinte angyalok, máskor pedig elég rosszcsontok vagyunk. Gyakoriak a viták az osztályunkban, de mindig kibékülünk. A tantermünk szerintem nagyon otthonos. Mi vagyunk az egyedüliek a felső tagozaton, akinek van interaktív táblája, ezért szerencsésnek érezhetjük magunkat. Úgy érzem, nálunk is van egypár ember, akik mindig tartogatnak a tarsolyukban egy-egy jó viccet, ilyenkor általában a tanárok is „veszik a lapot”. A szüneteket elosztottuk egymás közt: van, amelyikben a lányok gyakorolják a közös táncukat hátul, a nagy szőnyegen, máskor meg a fiúk papírrepülőznek ugyanott. Az iskolai rendezvényeken is jól érezzük magunkat együtt.

Minden reggel boldogan léphetünk be az osztályba, mert tudjuk, hogy együtt úgysem fogunk unatkozni..

Anda Liza , 6. A

A 6. A titkos élete

Ebben az osztályban a gyerekek egy szuper kis közösséget alkotnak. Már első osztálytól szoros baráti kapcsolatok alakultak ki, de azért a veszekedések és a nézeteltérések sem maradhattak el, a különféle beszélgetésekről és oltogatásokról nem is beszélve.

Az osztályban elég sokan vagyunk: 20 diák és az osztályfőnök, Mojzes Ildikó. Azt mondják, sok jó ember kis helyen is elfér. Mi ennek ellenére majdnem a legnagyobb osztályt kaptuk.

Ha már a teremről van szó, osztályfőnökünk még ötödik elején átfestette az osztály falainak felső részét narancssárgára, így sokkal színesebb a hangulat.

Sok a faliújság, amiket a mi rajzaink díszítenek. Rajzolás terén nagyon sok mindenki tehetséges az osztályban. Van, aki rajzversenyeket nyer, mások csak az órákon vagy otthon, hobbiból rajzolgatnak.

Vannak, akik szavalásban vagy éneklésben jók. Mások a zeneiskolában vagy a szabadidőközpontban ütik el az idejüket zenéléssel vagy táncolással.

Színes kis társaság vagyunk, együtt adjuk ki a nagy egészet.

Petrovics Natasa, 6. A

BÉSEK — A B BETŰ JEGYÉBEN

A 6. B a sulink B részének második emeletén található. Osztályunk gyakori látogatói a darazsak, és évente kétszer-háromszor denevérek is betérnek hozzánk. Alsó tagozaton Dékány Anett tanító néni volt az osztályfőnök, ötödikben pedig Pethes Emese tanító néni vett át minket. Az osztályba 19-en járunk, s még 4 külföldi osztálytársunk is van, reméljük Dauda Nancy-vel találkozni is fogunk egyszer...

Szép új bútoraink vannak, de a rendrakás nem az erősségünk. Sokfélék vagyunk: van, aki focizik, van, aki evez, asztaliteniszezik, táncol, zongorázik, énekel, rajzol, gimnasztikázik. Vannak, akik versenyszinten űzik hobbiikat, szép sikereket érnek el. Vannak aktív cserkészeink is. Egy közös hobbink van(sajnos): a „telefonozás”... Osztályfőnökünk szerint jó hangú osztály vagyunk – és itt az éneklésre gondolt –, habár hangoskodni is tudunk.

A 6. B-sek

HUMOR

- Mit csinál a denevér a mikróban?
- Zenét hallgat.

Az egérlány viszi a barátját bemutatni a szüleinek. Az anyuka meglepődve mondja:

- Kislányom, de hát ez egy denevér!
- Mire a lány:
- Esküszöm azt mondta, hogy pilóta!

A „MÁSOK“

A szabadidő nagyon fontos dolog. Ám az még fontosabb, hogy be is tudjuk osztani azt. Megkérdeztem három 9. B-s táncos fiút, **Bernáth Bencét, Kis Tamás Krisztofot és Veres Zoltán Benedeket**, hogy meséljenek a hobbiukról. Én pontosan tudom, milyen iskola mellett táncra járni, de most lássuk ezt a fiúk szemszögéből!

1. Mióta táncoltok? Miért választottátok a néptáncot, ill. a társastáncot?

VZB: - Elsős vagy második korunkban kezdtünk el néptáncolni a napköziben.

BB: - 9 éve kezdtük a néptáncot azért, mert ez volt akkor a legkézenfekvőbb megoldás a figyelemlekötés szempontjából a napköziben. Később természetes volt, hogy beléptünk a Kis Zúgó nevű néptáncsoportba.

CTK: - 3 éves korom óta foglalkozom a táncművészettel.

2. Ki vitt el először benneteket a táncpróbára?

VZB és BB: - Juhász Zsuzsa tanító nénink, a nevelőnőnk vitte le az egész napközit az első táncpróbára a kis tornaterembe.

CTK: - Anyukám vezetett be ebbe a gyönyörű sportágba.

3. Vannak-e versenyeredményeitek, és melyekre vagytok a legbüszkébbek?

VZB és BB: - Nincs semmi kiemelkedő, hiszen mi nem versenytáncosok vagyunk. Igaz, több versenyen voltunk, és előfordult, hogy nyertünk is, de a legbüszkébbek a polgármesteri díjra vagyunk, amelyet 2017-ben nyert el néptáncsoportunk, a Kis Zúgó.

CTK: - Legszívhezszóbb eredményem a világbajnokságon elért 11. hely. Emellett itthon is sok sikerünk volt, partnernőmmel, Nagy Máriával (Marika két éve végzett a Czuczorban – megjegyz. Cs. R.) többszörös szlovák bajnokok és döntősök vagyunk.

4. Sokan, sokfélet kipróbálnak, aztán feladják. Ti miért tartottátok ki?

VZB: - Nagyon egyszerű a válasz: mert szeretem csinálni.

BB: - Ha az ember felad valamit, az vagy azért van, mert nem tudja, vagy azért, mert nem szereti csinálni. Ha nem tudja, akkor azt meg lehet tanulni. Viszont, ha nem elején még mi sem tudtuk a táncokat, de nem adtuk fel, hanem megtanultuk, és ez is motivált arra, hogy tartsunk ki mellette. Szeretjük a mai napig.

CTK: - Én azért ragaszkodom a tánchoz, mert jó kondícióban tart, és nagyon élvezem. Jó a társaság is.

5. Befolyásolja-e ez a pályaválasztásotokat?

VZB: - Pozitívan biztos, mert ezzel csak többet tudok, és eddig nem látom, hogy lett volna belőle bármilyen károm.

BB: - Szerintem nem, mert a heti egyszer egy próba nem olyan vészes, ha pedig nem fogjuk győzni, bírni, itt az utánpótlás, hogy majd ők legyenek az „Új Kis Zúgó”.

KTK: - Erősen befolyásolja, mert Érsekújváran maradok, itt tanulok tovább a tánc miatt. A főiskolát is már most kiválasztottam.

6. Másnak, kitartónak tartunk benneteket, mert feláldozátok a szabadidőtöket az iskolai feladatok mellett. Mi erről a véleményetek?

VZB: - Véleményem szerint, ha valamit szeretsz csinálni, akkor nem nagyon érdekel, hogy mennyi időt áldozol rá.

BB: - Megtisztelő érzés, ha valóban ilyeneket mondanak, gondolnak rólunk. Azért ez nem annyira nagy dolog, hogy táncolunk. Kilenc éve elkezdtünk valamit, amiben örömet leljük, már olyanok vagyunk, mint egy nagy család. A suliban szinte mindenki csinál valamit iskola mellett, mi ezt választottuk. Mi nem a *Mások* vagyunk, hanem a *Kis Zúgó*.

KTK: - Az, hogy kitartó vagyok, mindig előnyt jelentett számomra, bármilyen sportot is űztem. A kitartás szerintem minden emberben megvan, de azt ki is kell tudni használni.

Köszönöm a beszélgetést!

Csolótkó Regina, 9. A

TEJSzíNES GYÜMÖLCSTORTA

Szakácsnak készülök, gyakran sütök-főzök otthon a családnak. Ezt a receptet a Cookpad.hu-n találtam, és mindjárt ki is próbáltam, megsütöttem Rebeka húgom szülinapjára. Az elkészítés módja nem fért ide, azt megtaláljátok az interneten! Jó étvágyat!

A piskótához

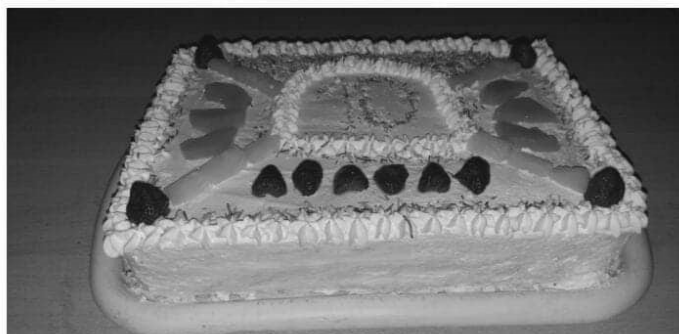
3 db közepes tojás
125 g kristálycukor
100 g búzaliszt
8 g sütőpor
3 evőkanál víz
1 csipet só

A krémhez

550 ml 1,5%-os tej
74 g vaníliás pudingpor
3 evőkanál kristálycukor
200 ml habtejszín
8 g habfixáló
1 db barack – nektarin
100 g málna

A díszítéshez

200 ml habtejszín
8 g habfixáló
100 g málna

Kozák Vivien 9. B

SZÍNEZD KI, ÉS ADJ NEKI NEVET!

KERESZTREJTVÉNY

KERESZTREJTVÉNY									
	bróm	leszármazott	kisbaba	névelő	álló autók helye	izraeli légitársaság	lapos	tárgyjel	
megf. 1									megf. 2
	személyed			név				én, .. Ő	
	megf. 3								
jelkulcs				teszt				s	
								hahó	
o d				kl			megf. 5	ket. mássalh.	
				szereztes van ilyen					
méter			boksz számszó			szén v.j.		filmbeli díjónkfoll	
			sugár jele					liter	
dehogy		ma l				tova			eme
		norvég főváros							giga
majdnem rom			kóró eleje			giga		üres tor	
						rangjel		gallya	
ostor eleje			névelő		nála lejjebb			giga	
								l	
kismotor			csodálkozás hangja		katonák csoportja idegen nógatószó				
	paripa			tárgy jele		oroszlán		méter	
	s			sugár jele		nitrogén		liter	
megf. 4									

Horváth Péter
őregdiák

A megfejtésben: magyarországi városokat rejtettünk el.

A Czuczor Gergely Alapiskola diáklapja,
megjelenik 2019 októberében.

Szerkesztők: Benyovszky Ágnes és Horváth Melinda (pedagógusok)

Borító: Pupák Viktória (7.B)

Tördelte: Benyovszky Szilárd (6. A)

Nyomtatta: BONSENS s.r.o.